

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. október 25.*

„Védjegyek — 89/104/EGK irányelv — A 10. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja — Tényleges használat — A védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el — Az ítélet időbeli hatálya”

A C-553/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (Németország) a Bírósághoz 2011. november 2-án érkezett, 2011. augusztus 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

Bernhard Rintisch

és

Klaus Eder között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta, a harmadik tanács elnökeként eljárva, K. Lenaerts (előadó), Juhász E., T. von Danwitz és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: V. Trstenjak,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- K. Eder képviseletében M. Douglas Rechtsanwalt,
- a német kormány képviseletében T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében F. Bulst, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 10. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a B. Rintisch és K. Eder közötti jogvita keretében terjesztették elő egy védjegy olyan alakban történő tényleges használatának tárgyában, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el, és amely használt alak maga is lajstromozásra került védjegyként.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 Az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-án Párizsban aláírt, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított Párizsi Uniós Egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. kötet, 11851. szám, 305. o.; kihirdette az 1970. évi 18. tvr.; a továbbiakban: Párizsi Uniós Egyezmény) 5 C. cikkének (2) bekezdése ekként rendelkezik:

„Sem a lajstromozás érvénytelenítésére, sem a védjegyoltalom korlátozására nem szolgálhat alapul az, hogy a gyári vagy kereskedelmi védjegyet a jogosult olyan alakban használja, amely a [Párizsi Uniós Egyezmény hatálya alá tartozó államokból álló] unió egyik országában lajstromozott védjegy alakjától annak csupán a megkülönböztető jelleget nem érintő elemeiben tér el”.

Az uniós jog

- 4 A 89/104 irányelv tizenkettedik preambulumbekzdésének szövege az alábbi:

„mivel a Közösség minden tagállamára kötelező érvényű az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Egyezmény [helyesen: Párizsi Uniós Egyezmény]; mivel ezen irányelv rendelkezéseinek teljes mértékben meg kell felelniük a Párizsi Egyezmény [helyesen: Párizsi Uniós Egyezmény] rendelkezéseinek; mivel a tagállamoknak az Egyezményből eredő kötelezettségeit ez az irányelv nem érinti; mivel – ha ennek helye van – a [z EUMSZ] Szerződés [267]. cikkének második bekezdése alkalmazható”.

- 5 A 89/104 irányelv 10. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja, amelyet változtatás nélkül, csupán az említett cikk bekezdései számozásának módosításával átvett a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.) 10. cikke, „A védjegy használata” cím alatt ekként rendelkezik:

„(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a tagállamban a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegyoltalomra alkalmazni kell az ebben az irányelvben előírt jogkövetkezményeket, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

(2) Az első bekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

- a) a védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el”.

A német jog

- 6 A védjegyek és egyéb megkülönböztető megjelölések védelméről szóló, 1994. október 25-i törvény (Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen [BGBl. 1994. I, 3082. o.]; a továbbiakban: MarkenG) 26. §-ának (3) bekezdése így rendelkezik:

„Valamely lajstromozott védjegy használatának minősül annak a lajstromozott alaktól eltérő alakban történő használata is, amennyiben az eltérések a védjegy megkülönböztető képességét nem változtatják meg. Az első mondat akkor is alkalmazandó, ha a védjegyet a használt alakban szintén lajstromozták”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 7 B. Rintisch, az alapeljárás felperese az 1996. május 20-án a 395 49 559.8 számon lajstromozott PROTIPLUS szóvédjegy és az 1997. március 3-án a 397 02 429 számon lajstromozott PROTI szóvédjegy, valamint az 1997. március 5-én a 396 08 644.6 számon lajstromozott Proti Power szó- és ábrás védjegy jogosultja. E nemzeti védjegyeket többek között fehérjetartalmú termékek vonatkozásában lajstromozták.
- 8 K. Eder, az alapeljárás alperese a 2003. február 11-én a 302 47 818 számon táplálékkiegészítők, vitaminkészítmények és dietetikai élelmiszerek vonatkozásában lajstromozott Protifit későbbi szóvédjegy jogosultja.
- 9 B. Rintisch kérelmet nyújtott be elsősorban K. Eder részéről a Protifit védjegy törléséhez való hozzájárulás megszerzése, másodsorban, a korábbi védjegyein fennálló jogaira hivatkozva, e megjelölés használatának megtiltása iránt. E tekintetben kérelmeit elsődlegesen a PROTI védjegyre, másodlagosan a PROTIPLUS és a Proti Power védjegyekre alapozta. B. Rintisch kérte továbbá az alperes kötelezését az állítása szerint neki okozott kár megtérítésére.
- 10 K. Eder kifogással élt, amelyet arra alapított, hogy B. Rintisch nem használta a PROTI védjegyet. B. Rintisch erre akként felelt, hogy a „PROTIPLUS” és „Proti Power” elnevezések használata által használta e védjegyet. Az elsőfokú bíróság B. Rintisch kérelmeit elutasította azzal az indokkal, hogy a PROTI védjegyből eredő jogokra nem lehet a „Protifit” védjeggyel szemben hivatkozni. A fellebbezés tárgyában eljáró Oberlandesgericht Köln (kölni tartományi legfelsőbb bíróság) helyben hagyta B. Rintisch kérelmeinek elutasítását.
- 11 Miután B. Rintisch felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be a Bundesgerichtshof előtt, e bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy a német eljárásjogi szabályoknak megfelelően az eljárás ezen pontján elfogadottnak kell tekinteni azt a tényt, hogy a „PROTIPLUS” és „Proti Power” elnevezések, azon eltérések ellenére, amelyeket a PROTI védjegyhez képest mutatnak, nem érintik ezen védjegy megkülönböztető képességét, és a felperes a PROTIPLUS és Proti Power védjegyeket a Protifit védjegy lajstromozásának meghirdetését megelőzően ténylegesen használta. Így a kérdést előterjesztő bíróság abból az előfeltevésből indul ki, miszerint a PROTI védjegyet úgy kell tekinteni, mint amely a MarkenG 26. cikkének (3) bekezdése értelmében tényleges használat tárgyát képezte.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal választ vár arra, hogy a MarkenG 26. cikke (3) bekezdésének második mondata adott esetben megfelel-e, és ha igen, milyen körülmények között, a 89/104 irányelv 10. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának.

13 A Bundesgerichtshof ilyen körülmények között határozott úgy, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatal céljából:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [89/104] irányelv 10. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, hogy e rendelkezéssel általánosságban ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amely szerint akkor is valamely védjegy (1. védjegy) használatából kell kiindulni, ha a védjegyet (1. védjegy) olyan alakban használják, amely a lajstromozott alaktól csak a védjegy (1. védjegy) megkülönböztető képességét nem érintő módon tér el, és a védjegyet a használt alakban szintén lajstromozták (2. védjegy)?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Összeegyeztethető-e az 1. pontban megjelölt nemzeti rendelkezés a [89/104] irányelvvel, ha a nemzeti rendelkezést megszorítóan úgy értelmezik, hogy az nem alkalmazandó az olyan védjegyre (1. védjegy), amelyet csak abból a célból lajstromoztak, hogy valamely másik olyan lajstromozott védjegy (2. védjegy) oltalmát biztosítsák vagy kiterjesszék, amelyet a használt alakban lajstromoztak?

3) Az első kérdésre adandó igenlő válasz vagy a második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

a) Nem áll-e fenn valamely lajstromozott védjegynek (1. védjegy) a [89/104] irányelv 10. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja szerinti használata:

- amennyiben a védjegy jogosultja valamely megjelölés olyan alakját használja, amely a védjegy (1. védjegy) lajstromozott alakjától és a védjegy jogosultja valamely másik védjegyének (2. védjegy) lajstromozott alakjától csak a védjegyek (1. és 2. védjegy) megkülönböztető képességét nem érintő elemekben tér el;
- amennyiben a védjegy jogosultja a megjelölések két olyan alakját használja, amelyek közül egyik sem felel meg a lajstromozott védjegynek (1. védjegy), amelyek közül azonban az egyik használt alak (1. alak) azonos a védjegyjogosult valamely másik lajstromozott védjegyével (2. védjegy), és a védjegyjogosult által használt második alak (2. alak) a két lajstromozott védjegytől (1. és 2. védjegy) csak a védjegyek megkülönböztető képességét nem érintő elemekben tér el, és ha ez az alak (2. alak) mutat nagyobb hasonlóságot a védjegyjogosult másik védjegyével (2. védjegy)?

b) Alkalmazhat-e valamely tagállami bíróság egy irányelv valamely rendelkezésével [jelen ügyben a [89/104] irányelv 10. cikkének (1) bekezdésével és (2) bekezdésének a) pontjával] ellentétes nemzeti rendelkezést (jelen ügyben a MarkenG 26. §-a (3) bekezdésének második mondatát) olyan esetekben, amelyekben a tényállás az Európai Unió Bíróságának olyan határozata előtt megvalósult, amelyből először következnek támpontok a tagállami rendelkezésnek az irányelv rendelkezésével való összeegyeztethetlenségére vonatkozóan (jelen ügyben a C-234/06. sz. P. sz., Il Ponte Finanziaria kontra OHIM [...] ügyben 2007. szeptember 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-7333. o.]), amennyiben a nemzeti bíróság nagyobb értéket tulajdonít az eljárásban részt vevő valamely félnek az alkotmányjogilag biztosított helyzete érvényességébe vetett bizalmának, mint az irányelv valamely rendelkezésének átültetéséhez fűződő érdeknek?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az elfogadhatóságról

- 14 K. Eder azt állítja, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan azon az alapon, hogy nem releváns az alapjogvita kimenetele szempontjából, mivel az Oberlandesgericht Köln az előtte folyó eljárásban már állást foglalt a ténykérdések és jogi kérdések tárgyában.
- 15 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az alapügy konkrét tényállásának a megállapítása és megítélése, valamint a nemzeti jog értelmezése és alkalmazása kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. Ugyancsak kizárólag az ügyben eljáró és határozathozatalra hivatott nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése is, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – szükségesek és relevánsak-e a Bíróságnak feltett kérdései. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jognak az értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (a C-145/03. sz. Keller-ügyben 2005. április 12-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-2529. o.] 33. pontja, a C-119/05. sz. Lucchini-ügyben 2007. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-6199. o.] 43. pontja, valamint a C-11/07. sz., Eckelkamp és társai ügyben 2008. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-6845. o.] 27. és 32. pontja).
- 16 Ekképpen a Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (a C-618/10. sz. Banco Español de Crédito ügyben 2012. június 14-én hozott ítélet 77. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 17 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben nem erről van szó. A 89/104 irányelv 10. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának kért értelmezése ugyanis kihatással lehet az alapjogvita tekintetében alkalmazandó jogi keretre, ennél fogva ugyanezen jogvita kimenetelére is. Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az első kérdésről és a harmadik kérdés a) pontjáról

- 18 Első kérdésével és harmadik kérdésének a) pontjával, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, hogy valamely lajstromozott védjegy jogosultja e védjegy e rendelkezés értelmében vett használatának megállapítása céljából hivatkozhat a védjegy olyan alakban történő használatára, amely anélkül tér el a lajstromozott alaktól, hogy az e két alak közötti eltérések érintenék e védjegy megkülönböztető képességét, és tegye ezt annak ellenére, hogy ezen eltérő alakot magát szintén védjegyként lajstromozták.
- 19 E tekintetben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy valamely védjegy megkülönböztető képessége a 89/104 irányelv rendelkezései értelmében azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő árunak adott vállalkozástól származóként történő beazonosítását, és így ennek az árunak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetését (lásd, analógia útján, a C-468/01. P-C-472/01. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5141. o.] 32. pontját; a C-64/02. P. sz., OHIM kontra Erpo Möbelwerk ügyben 2004. október 21-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-10031. o.] 42. pontját; a C-304/06. P. sz., Eurohypo kontra OHIM ügyben 2008. május 8-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-3297. o.] 66. pontját és a C-311/11. P. sz., Smart Technologies kontra OHIM ügyben 2012. július 12-én hozott ítélet 23. pontját).

- 20 Másrészt meg kell jegyezni, hogy a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának szövegéből egyáltalán nem következik, hogy azon eltérő alak, amelyben a védjegyet használják, ne lehetne maga is lajstromozott védjegy. Az e rendelkezésben rögzített egyetlen feltétel az ugyanis, hogy a használt alak a lajstromozott alaktól csak az ezen utóbbi megkülönböztető képességet nem érintő elemekben térhet el.
- 21 Ami a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának rendeltetését illeti, meg kell állapítani, hogy ez a rendelkezés, azzal, hogy nem követeli meg, hogy szigorúan megegyezzen a kereskedelemben használt alak a védjegy lajstromozott alakjával, annak lehetővé tételét célozza, hogy a jogosult a megjelölés kereskedelmi célú hasznosítása során alkalmazhassa annak variációit, amelyek a megjelölés megkülönböztető képességének módosítása nélkül lehetővé teszik annak az érintett áruk vagy szolgáltatások forgalmazása és promóciója által támasztott követelményekhez való igazodását.
- 22 Márpedig ezen rendeltetés sérülne, ha a lajstromozott védjegy használatának megállapításához egy olyan, további feltétel kerülne előírásra, amely szerint azon eltérő alak, amelyben e védjegyet használják, nem lehet maga is lajstromozás tárgya. Valamely védjegy újabb alakjainak lajstromozása adott esetben lehetővé teszi a védjegy imázsában esetlegesen bekövetkező változások megelőzését, ezzel a fejlődő piac valós körülményeihez való igazodást.
- 23 Továbbá a 89/104 irányelv tizenkettedik preambulumbekkezdéséből következik, hogy ezen irányelv rendelkezéseinek teljes mértékben meg kell felelniük a Párizsi Uniós Egyezmény rendelkezéseinek. Ennélfogva ezen irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját az egyezmény 5. C cikke (2) bekezdésének megfelelően kell értelmezni. Márpedig ezen utóbbi rendelkezésben semmi sem mutat arra, hogy valamely megjelölés védjegyként történő lajstromozása azzal a következménnyel járna, hogy ezen védjegy használatára többé már nem lehet hivatkozni egy másik, olyan lajstromozott védjegy használatának megállapítása céljából, amely a lajstromozott alaktól csak az ezen utóbbi megkülönböztető képességét nem érintő módon tér el.
- 24 Következésképpen azon alak védjegyként történő lajstromozása, amelyben valamely másik lajstromozott védjegyet használnak, és amely alak ezen utóbbitól csak az ennek megkülönböztető képességét nem érintő módon tér el, nem akadályozza a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazását.
- 25 Ez az értelmezés nincs ellentmondásban a fent hivatkozott Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben hozott ítéletben foglaltakkal, és különösen annak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban említett 86. pontjával.
- 26 Az említett ítélethez vezető ügyben a Bíróságnak olyan jogvitában kellett határoznia, amelynek keretében az egyik fél a hasonló védjegyekből álló „védjegycsalád” vagy „védjegysorozat” oltalmára hivatkozott a bejelentett védjeggyel fennálló összetévesztés veszélyének értékelése céljából. E jogvita a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja alá tartozott, amely rendelkezés az említett jogvita tényállása megvalósulásának időpontjában a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának felelt meg, lévén e rendelkezések szövege lényegében azonos.
- 27 A Bíróság, miután kimondta a fent hivatkozott Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben hozott ítélet 63. pontjában, hogy „védjegycsalád” vagy „védjegysorozat” fennállásakor az összetéveszthetőség konkrétan azon tényből következik, hogy a fogyasztó tévedhet a bejelentett védjeggyel jelölt áruk vagy szolgáltatások származását vagy eredetét illetően, és tévesen azt feltételezheti, hogy a bejelentett védjegy ehhez a védjegycsaládhoz vagy védjegysorozathoz tartozik, úgy ítélte meg, hogy a „védjegycsalád” vagy „védjegysorozat” fennállásának megállapításához a „családot” vagy „sorozatot” alkotó kellő számú védjegy használatát kell bizonyítani.

- 28 A Bíróság ezt követően megállapította a fent hivatkozott Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben hozott ítélet 64. pontjában, hogy amennyiben nem használnak elegendő számú olyan védjegyet, amely család vagy sorozat részét képezheti, nem lehet elvárni a fogyasztótól, hogy közös elemet fedezzen fel az említett védjegycsaládban vagy védjegysorozatban és/vagy ehhez a családhoz vagy sorozathoz egy másik, ugyanazt a közös elemet tartalmazó védjegyet társítson. Következésképpen ahhoz, hogy fennálljon annak a veszélye, hogy a vásárlóközönség téved a bejelentett védjegy „védjegycsaláddhoz” vagy „védjegysorozathoz” való tartozása tekintetében, a többi ezen „családhoz” vagy „sorozathoz” tartozó védjegyek jelen kell lennie a piacon.
- 29 A „védjegycsalád” vagy „védjegysorozat” feltételezett fennállásának ezen különleges összefüggésében kell értelmezni a Bíróságnak a fent hivatkozott Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben hozott ítélet 86. pontjában foglalt azon állítását, mely szerint a 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja, és ennél fogva a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja nem teszi lehetővé, hogy valamely lajstromozott védjegy oltalmát, használatának bizonyítása által, kiterjesszék egy olyan másik lajstromozott védjegyre, amelynek a használatát nem igazolták, azzal az indokkal, hogy az utóbbi csak kissé eltérő változata az előbbinek. Valamely védjegy használatára ugyanis nem lehet egy másik védjegy használatának igazolása céljából hivatkozni, mivel a cél az ugyanazon „védjegycsaláddhoz” tartozó, kellő számú védjegy használatának a megállapítása.
- 30 A fenti megállapításokra tekintettel az első kérdésre és a harmadik kérdés a) pontjára azt a választ kell adni, hogy a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy valamely lajstromozott védjegy jogosultja e védjegy e rendelkezés értelmében vett használatának megállapítása céljából hivatkozhat a védjegy olyan alakban történő használatára, amely anélkül tér el a lajstromozott alaktól, hogy az e két alak közötti eltérések érintenék e védjegy megkülönböztető képességét, és tegye ezt annak ellenére, hogy ezen eltérő alakot magát szintén védjegyként lajstromozták.

A második kérdéstről

- 31 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az említett 10. cikk (2) bekezdésének a) pontját a belső jogba átültető nemzeti rendelkezés olyan értelmezése, miszerint ezen utóbbi rendelkezés nem alkalmazható az olyan „defenzív” védjegyre, amelyet csak abból a célból lajstromoztak, hogy valamely másik olyan lajstromozott védjegy oltalmát biztosítsák vagy kiterjesszék, amelyet a használt alakban lajstromoztak.
- 32 E vonatkozásban meg kell állapítani, hogy a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának semmilyen alapon nem adható olyan értelmezés, amely eltekintene e rendelkezés alkalmazásától egy, az előző pontban említetthez hasonló esetben. A valamely védjegy lajstromozása mögött meghúzódó szubjektív szándék ugyanis teljességgel irreleváns az említett rendelkezés alkalmazásának szempontjából, és ilyen értelemben a „defenzív” védjegyek fogalmának, amelyek tekintetében e rendelkezés nem alkalmazandó, nincs alapja sem a 89/104 irányelvben, sem más uniós jogi rendelkezésben.
- 33 A fentiekből következően a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az említett 10. cikk (2) bekezdésének a) pontját a belső jogba átültető nemzeti rendelkezés olyan értelmezése, miszerint ezen utóbbi rendelkezés nem alkalmazható az olyan „defenzív” védjegyre, amelyet csak abból a célból lajstromoztak, hogy valamely másik olyan lajstromozott védjegy oltalmát biztosítsák vagy kiterjesszék, amelyet a használt alakban lajstromoztak.

A harmadik kérdés b) pontjáról

- 34 Harmadik kérdésének b) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy melyek azok a körülmények, amelyek között a Bíróság valamely ítélete, mint amilyen a fent hivatkozott Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben hozott ítélet, kizárólag vagy részben csak a kihirdetését követő időszak tekintetében hatályosul.
- 35 A kérdést előterjesztő bíróság a harmadik kérdést összességében „az első kérdésre adandó igenlő válasz vagy a második kérdésre adandó nemleges válasz esetére” terjeszti elő. Jelen ügyben a második kérdésre adandó válasz ezen második eset alá tartozik.
- 36 Mindazonáltal a harmadik kérdés b) pontja azon az előfeltevésen nyugszik, amely szerint egy nemzeti rendelkezés, nevezetesen a MarkenG 26. cikke (3) bekezdésének második mondata nem összeegyeztethető valamely irányelv rendelkezésével, a jelen esetben a 89/104 irányelv 10. cikke (1) bekezdésével és (2) bekezdésének a) pontjával. Márpedig ezen előfeltevésnek nem felelt meg sem az első kérdésre és a harmadik kérdés a) pontjára, sem a második kérdésre adott válasz.
- 37 A fentiekből következően a harmadik kérdés b) pontjára nem szükséges válaszolni.

A költségekről

- 38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK tanácsi irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy valamely lajstromozott védjegy jogosultja e védjegy e rendelkezés értelmében vett használatának megállapítása céljából hivatkozhat a védjegy olyan alakban történő használatára, amely anélkül tér el a lajstromozott alaktól, hogy az e két alak közötti eltérések érintenék e védjegy megkülönböztető képességét, és tegye ezt annak ellenére, hogy ezen eltérő alakot magát szintén védjegyként lajstromozták.**
- 2) **A 89/104 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az említett 10. cikk (2) bekezdésének a) pontját a belső jogba átültető nemzeti rendelkezés olyan értelmezése, miszerint ezen utóbbi rendelkezés nem alkalmazható az olyan „defenzív” védjegyre, amelyet csak abból a célból lajstromoztak, hogy valamely másik olyan lajstromozott védjegy oltalmát biztosítsák vagy kiterjesszék, amelyet a használt alakban lajstromoztak.**

Aláírások